

Forsørgelsen af dem, der ere mindre heldig stillede. Her sfer det dog ikke saaledes direkte; det er kun indirekte og under alle Omstændigheder ikke anderledes, end at de Bedkommende selv ogsaa maa hve betydeligt Tilskud dertil, endog betydeligt større end det, der forlanges fra Statens Side. Altsaa forekommer det mig, at da man allerede har gjort et saa stort Stridt paa den Bane, kan man vistnok uden Fare gjøre dette med, al den Stund det jo formentlig i Tiden vil komme til ialtfald noget at lette den nuværende Fattigbyrde, der, som bekjendt, ikke er saa lille. Den er angivet til 6 à 7 Millioner Kr. om Aaret, og den er i en saadan Stigning, at den i dette Dieblis maasse er mellem 7 og 8 Millioner, og der er al Udsigt til, at den vil vedblive at stige. Hvis man ved denne Foranstaltning idetmindste kunde bringe denne Stigning til at standse og maasse endog kunde bringe Fattigbyrden noget ned, vilde jeg sige, at man i økonomisk Henseende havde opnaaet en Del, foruden at der opnaaes Meget ved at man yder de Folk, der ville hjælpe sig selv, et Bidrag til at forsørge sig i deres Alderdom for at undgaa at komme ind under den almindelige Fattigforsørgelse, der betager dem baade deres borgerlige og politiske Rettigheder, som for Mange er i høieste Grad trykkende. Man har ligeledes anført, at de 2 Millioner Kr., som Lovforslaget her vil stille til Raadighed til dette Forsøg, ere en saa ren Ubetydelighed, at de næsten ikke ville forslaa det allerringeste, og man har anført, at til den Del af Befolkningen, der er imellem 18 og 45 Aar, og som udgjør et Antal af mellem 7 og 800,000 Individer, ville de være saa rent forvindende, at der vil behøves mange flere Millioner — jeg tror, at man har nævnt mellem 10 til 12 Millioner, og at ikke engang det vilde være tilstrækkeligt. Jeg vil dertil tillade mig at bemærke, at for det Første er det ikke det Antal Individer mellem 18 og 45 Aar, der skal forørges; men paa saa Undtagelser nær er det jo først efter det 55de Aar, at de ville kunne faae Afgang til Forsørgelse, og da er allerede Antallet fundet meget betydeligt ind, idet det da er gaaet ned til omtrent 270,000 Individer. Naar man nu gaar ud fra, at mindst $\frac{1}{3}$ af disse, altsaa 90,000, ikke ville søge denne Anstalt, fordi de ikke behøve det — og naar man sætter en Begrænsning, kan man være sikker paa, at ialtfald et saadant Tal og vistnok et endnu noget større Tal vil være ubeløstet fra at benytte denne Klasse paa den Maade, fordi de ere for godt stillede dertil, og naar man dernæst endvidere gaar ud fra, at de, der ere almisfjendende,

ikke kunne blive Medlemmer af Klassen, og at der foruden disse er et meget betydeligt Tal, der ikke vil hve Tilskud til en saadan Klasse for at sikre sig en Alderdomsforsørgelse, fordi de ikke bryde sig om det, og til lige et stort Tal, der ikke kan det, kan man vistnok med Sikkerhed regne, at der høist bliver $\frac{1}{3}$ tilbage af det Antal Individer, med Hensyn til hvilke der bliver Tale om, at de kunne komme til at benytte denne Klasse, altsaa henimod 90,000. Naar man saa veed, at over Halvdelen af dem er Fruentimmer, der enten slet ikke søge en saadan Alderdomsforsørgelse eller ialtfald med et betydeligt mindre Beløb end Mændene (Afbrudelse) — naar de ere gifte, bliver det Mændene, der sørge for dem, — kan man være sikker paa, at det langtfra bliver $\frac{1}{3}$, der kommer til at kræve fuldt Tilskud af denne Klasse. Jeg tror derfor bestemt, at hvis man regnede paa en Sum af 7—8 Millioner Kr. om Aaret som Tilskud til denne Klasse, vilde det vistnok være meget høit regnet. Nu er det sikkert nok, at Staten vanskelig vil kunne affe et saa stort Beløb aarligt — det skal jeg villig indrømme, — men der kunde jo ogsaa findes andre Udveie til at skaffe ialtfald en Del af disse Penge til Veie. Jeg har tænkt mig et Par Udveie. Jeg vil derfor just ikke fastholde, at det skulde være ubetinget de rigtige, men saa vil jeg henstille til andre ærede Medlemmers Overveielse at finde paa andre Udveie. Jeg har tænkt mig, at hvis man vilde indføre en Brændevinsbeskatning paa det Grundlag, der er Tanken i det i forrige og i denne Samling forelagte Lovforslag uden nogen egentlig Forhøielse af Beskatningen efter Forudsætningerne, der ere lagte til Grund for den nuværende Brændevinsbeskatning, men med Beskatning efter Udbytet, saa vilde Staten derved indvinde mindst et Par Millioner om Aaret, uden at Brændevinet egentlig blev fordyret, og jeg tror, at vor Brændevinsbeskatning da ikke kom høiere, end til det Allerlaveste, der haves i de civiliserede Lande. Dernæst har jeg tænkt mig, at naar man overhovedet vilde gaa ind paa en Beskatning af bairisk Øl, saa er her et Formaal, hvortil en saadan Stat mest passende kunde anvendes. Ved f. Ex. at beskatte bairisk Øl med 4 Kr. pr. Tønde, hvorved Øllet kun vilde blive fordyret med 1 Ore pr. Halvflask, vilde man faae andre to Millioner. Saaledes vilde man faae Halvdelen af, hvad der behøves, og den anden Halvdel kunde Staten efter mit Sjøn meget godt overkomme. Paa denne Maade forekommer det i det Mindste mig, at man kunde faae en saadan Anstalt indrettet, der, saavidt jeg for-